

Прѣдъ труповетѣ имъ се спряхъ,
Тѣмъ, въ малодушье, завидяхъ,
И думахъ въ себе си тогазъ:
«Честити! мрѣтви вечъ сж тѣ . . .
А ний? Какво ли чака насъ?»
И до слуха ми долѣтъ
Неясенъ шумъ далеченъ пакъ.
Отново подкрѣпений врагъ
Настѣпваше. Ей отстрана
Прѣстрѣлката се вечъ почна;
И близу, близу . . . Ето на
Врѣзъ насъ налѣтъ той безъ страхъ
Съсъ бѣсенъ кликъ «Аллахъ! Аллахъ!»
Тогдазъ викна и нашия вожда:
«Безъ пушкитѣ! . . . Напрѣдъ! на ножъ!»
И прѣвъ той скокна съ ножъ въ рѣжа;
А ний слѣдъ него. И врага
Върху ни се стѣлни отведѣ . . .
Лѣтѣхме ние все напрѣдъ
И съ ножъ отваряхме си пѣтъ . . .
И всѣкой ударъ бѣше смѣртъ . . .
Ударѣтъ срѣщаше ударъ,
Крѣвта отплащаше се съ крѣвъ . . .
Налитаха тѣ съ звѣрска стрѣвъ
Врѣзъ насъ; другаря до другаръ
Отцѣпяха единъ отъ другъ;
И пронизителниятъ звукъ
На жретвитѣ, срѣдъ злобний кликъ,
Се чуваше отъ мигъ на мигъ;